

ΠΛΑΣΤΟΤΗΤΑ - ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥ

Για την εννοιολογική διάκριση μεταξύ γνησιότητας αφενός και πλαστότητας εγγράφου, στο πεδίο της πολιτικής δικονομίας, βλ. την ΕφΑθ (1542/2000 Ελλ-Δνη 43/1457), κατά την οποία « ... Στον χώρο της πολιτικής δικονομίας, ως πλαστότητα νοείται μόνον η νόθευση (γνησίου) εγγράφου· αντιθέτως, η πλαστογράφηση της υπογραφής του εκδότη συνιστά έλλειψη γνησιότητας του εγγράφου· έννομες συνέπειες : μόνον επί νοθεύσεως εγγράφου απαιτείται να προτείνονται τα αποδεικτικά μέσα προς απόδειξη της πλαστότητας (άρθρο 463 ΚΠολΔικ)· επί προσβολής εγγράφου ως μη γνησίου, ο επικαλούμενος αυτό φέρει (κατά κανόνα) και το αντικειμενικό βάρος απόδειξης της γνησιότητας της υπογραφής που είναι τεθειμένη σ' αυτό (άρθρο 457 § 1 εδάφ. α' ΚΠολΔικ). Επομένως, δεν θεωρούμε ορθή την απόφαση. Και τούτο, επειδή - κατά τα προδιαληφθέντα - στο γνωστικό αντικείμενο της πολιτικής δικονομίας, οι έννοιες «πλαστότητα εγγράφου», αφενός και «γνησιότητα εγγράφου», αφετέρου είναι λογικώς μη συμβατές. Διότι, η μεν πλαστότητα προϋποθέτει έγγραφο γνήσιο μεν (δηλαδή μη άρνηση της υπογραφής αυτού, από τον εκδότη του), πλην νοθευμένο (δηλαδή δολίως παραλλαγμένο το κείμενο αυτού), σε μερικά σημεία του έγγραφο, η δε γνησιότητα εγγράφου σημαίνει παραδοχή της υπογραφής του κειμένου του από τον εκδότη αυτού (**Μπέης**, ΕρμΚΠολΔικ, υπό το άρθρο 460 II 2 ε' σελ. 1761 και υπό το άρθρο 455 § 1 σελ. 1757. **Σινανιώτης**, ΕρμΚΠολΔικ, υπό το άρθρο 455 σελ. 360. **Ράμμος**, Εγχειρίδιον ΚΠολΔικ, τ. II § 276 ν σελ. 895. **Αρβανιτάκης**, Ζητήματα αποδεικτικών εγγράφων, έκδ. 1992, Κεφ. 2ο II § 2.1., σελ. 67). Επομένως, εξ ορισμού, δεν υπάρχει περίπτωση η μία έννοια να είναι λογικώς υπάλληλος της άλλης και εντεύθεν ο ένας από τους ανωτέρω ισχυρισμούς να εμπεριέχει και τον άλλον, (όπως δέχεται η σχολιαζόμενη απόφαση).